

[Guldberg.]

er tale om: importreguleringer på lang sigt — ikke på kort sigt, men det er svært at holde dem på kort sigt — de farligste, de skadeligste for erhvervslivet, vi overhovedet kan have. Vi skal sikre vort erhvervsliv en fair stilling; men det er vigtigt, at man ikke gør det ved hjælp af restriktioner, så vi i virkeligheden i det lange løb fuldstændig kan tilsløre konkurrenceevnen og konkurrencemulighederne. Der er intet så skadeligt for vore egne forbrugere og producenter som en sådan ordning; det skulle da lige være en anden form for restriktioner, som hidtil ikke har beskæftiget lovgivningsmagten så meget, men som jeg gerne vil nævne i denne sammenhæng; det er det, jeg kalder de tekniske bestemmelser og sikkerhedsbestemmelser. Men der er en hel del at se på på dette område; det er ikke noget, der er specielt for Danmark; det er i høj grad bestemmelser, der møder os ude omkring og hæmmer vor frie handel. Men vi har også selv bestemmelser, som på den måde har tilsløret konkurrenceforholdene, og som kan være lige så effektive som disse importforbud eller kvotaordninger, man kan iværksætte.

Med disse ord har jeg ikke villet tage afstand fra, at tanken — jeg vil nu gerne have lov at stille det som et spørgsmål, men jeg føler mig sådan set overbevist om svaret i kraft af det, det ærede medlem fru Lis Groes har sagt — at tanken med dette har været at finde et passende smidigt instrument til en fortsat afvikling, det vil jeg gå ud fra. Men jeg vil gerne sige, at i det lys, der nu er, bliver det vist nødvendigt meget nøje at overveje den formulering, der nu er valgt i § 3, og som jo altså gælder også for eksportsiden, ligesom vi må overveje hele spørgsmålet om, hvorvidt det er tidspunktet nu at vedtage en sådan lov, og ganske særligt om vi kan gøre den tidsbegrænset.

Fanger: Ved den nugældende lovs forlængelse i 1963 udtalte det ærede medlem

hr. Weikop som ordfører for det konservative folkeparti, at loven nu måtte skrives om og moderniseres. Det ærede medlem hr. Weikop, der desværre er sygemeldt, vil i dag kunne glæde sig over, at en saglig kritik dengang nu har båret frugt. Om det nu er det ærede medlem hr. Baunsgaard eller den højtærede handelsminister, der har ladet lovforslaget udarbejde, er i denne forbindelse ligegyldigt.

Samtidig vil jeg takke for, at vi har fået hele loven nyskrevet og ikke, som det er sædvane, får den forelagt som forslag til ændring af bestående lov. Jeg kunne ønske, at det var tilfældet og det normale ved alle lovforslag, hvor der ændres betydeligt i den bestående lov.

Den del af loven, der ophæver guldindløseligheden af pengesedler, kan vi jo desværre ikke ophæve.

Med hensyn til de kvantitative importrestriktioner, som vi indførte i 1931 af valutariske grunde, og som vi har kæmpet med siden, har vel alle i dag erkendt, at det var en fejltagelse, at man stort set har nægtet import af alle varer, som vi kunne fremstille her i landet, ganske uafhængigt af til hvilken pris det skete. Over 30 år efter har vi ikke fået alle disse restriktioner afviklet, men vi nærmer os, og vi mener, at man godt kunne have taget lidt dristigere skridt i en tid med fuld beskæftigelse. Men vi er i mellemtiden kommet ind i EFTA, hvor man ikke alene vil afvikle de kvantitative importrestriktioner, men også tolden, som successivt skulle falde helt bort. Desværre har denne liberalisering fået et tilbagefald ved Englands indførelse af en 15 pct. told på industrivarer, og det er en direkte overtrædelse af EFTA-aftalen. Jeg mener, at vi sammen med de nordiske lande skal gøre alt for, at denne tolds levetid bliver så kort som muligt, men den vil i alle tilfælde efterlade et indtryk af, at store lande ikke vurderer indgåede aftaler særlig højt.

En af de ting, vi ikke har liberaliseret, er importen af landbrugsvarer, men det hænger jo stort set sammen med, at andre